

omstændigheder have adgang til at være sammen med nogle, der har samme forudsætninger som dem selv.

Samtidig er det vigtigt at bevare modersmålsundervisningen, fordi modersmålet nu engang tales i hjemmene og gør det muligt for børnene at kommunikere med deres familie. I øvrigt mener vi, at det styrker børnenes selv-værd, at de får mulighed for at lære deres modersmål og hjemlandets kultur.

Så er der selvfølgelig undervisning af børn til flygtninge, hvor man ikke kan afvise, at de og deres familie på et tidspunkt har ønske om at vende tilbage til deres hjemland, som de er flygtet fra, hvis det bliver muligt.

Endelig er Danmark et lille land med store behov for internationale kontakter. Vi har derfor en klar interesse i at have en befolkning med vidtstrakte og varierede sprogkundsaber. Det vil være en kolossal fordel for Danmark, om vi kunne mønstre en generation med unge, der ud over at kunne tale og skrive dansk også behersker kinesisk, arabisk, tyrkisk, russisk, hindi for nu at nævne nogle af verdens allerstørste sprog, som er repræsenteret blandt vore indvandrere og flygtninge, men også punjabi, filippinsk og swahili.

Det er ikke gjort med, at mange kan engelsk, tværtimod. Kravene til internationale kontakter skærpes. Denne mulighed opretholder vi ved at støtte udviklingen af disse sprog hos de børn, der kan dem hjemmefra. Og derfor kan vi som sagt ikke støtte dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

CD skal selvfølgelig have lov til at stemme, som CD ønsker at stemme, men jeg synes, at argumentationen skal være i orden. Og sidst vi behandlede et beslutningsforslag om modersmålsundervisning, fik vi rent faktisk et bilag fra ministeriet, hvor det jo dokumenteres, at de argumenter, som har været fremført mange gange her i Folketingssalen, er forkerte.

Det er ikke en forudsætning for børn at lære dansk, at de kan deres eget modersmål. Internationale og danske undersøgelser viser, at hvis voksne skal lære et andet sprog, så er det en fordel, at de kan deres eget sprog og egen grammatik. Så er det nemmere at tilegne sig et andet sprog. Men det fremgår klart og tydeligt af dokumentet fra ministeren, at når det er børn, der skal lære det, så forholder det sig ikke på den måde.

Man kunne også stille spørgsmålet: Hvis det virkelig var sådan, hvordan skulle danske børn så lære at tale dansk? Hvad er det så for et sprog, de skal kunne først, inden de skal lære dansk? Det er selvfølgelig noget vrøvl. Hvis man er født og opvokset i Danmark, så er dansk selvfølgelig det første sprog, uanset hvad der tales i familien.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Det er fuldstændig rigtigt, at det ikke er en forudsætning at være god til sit modersmål, at man bliver god til dansk. Det kan også være en yderligere satsning på dansk, der gør, at man efterfølgende bliver endnu bedre til dansk.

Men vi mener, som jeg nævnte, at der også er andre grunde til at bevare modersmålsundervisningen, og vi mener, at modersmålsundervisning kan støtte en positiv udvikling i dansk, hvilket forsøg fra Københavns Kommune altså også har vist.

Henrik Svane (RV):

Jamen jeg skal gøre det kort, for vi jo har lige for ca. 3 uger siden haft en lang debat, og Det Radikale Venstre har ikke ændret synspunkter siden dengang. Man kan slå hinanden i hovedet med diverse undersøgelser, som også hr. Tom Behnke forsøgte at gøre det for et øjeblik siden. Det er klart bedre og lettere at lære et fremmed sprog, hvis man kan sit eget modersmål. De, der siger sådan, holder jeg med.

Jeg skal ikke undlade bare kort at sige, at Det Radikale Venstre opfatter dette beslutningsforslag som endnu et eksempel på en utrættelig hetz mod udlændinge og endda også mod danske statsborgere med anden etnisk baggrund, en hetz, som desværre er så udbredt, og vi kan nu forstå, at det ikke blot er blandt Dansk Folkepartis tilhængere, men også i Venstre og hos De Konservative.

Jeg synes, det er en ubehagelig trekant, der begynder at danne sig på højrefløjen, som gør, hvad de kan for at gøre det svært for fremmede i vores land – især med de forslag, som nu ligger fremme, hvor man, når man kan få dem hjem igen, gerne vil sikre, at det bliver så besværligt for dem som overhovedet muligt at begå sig i deres eget hjemland, når vi ikke længere vil være med til at stimulere til, at de også lærer deres modersmål.

De unge, børnene, som lærer de to sprog, er for mig at se en slags kulturgesandter mellem